

חייל ישראלי בטרמפ עם כתבת "ZOO הארץ"!

"מלחמה זה דבר נורא"

מאת כתבתנו

עפרה יגון-שכולניקוב

אספתי את הנער אל מכוניתו בצומת גהה. מדיו מלוכלכים, שערו רך ומתול-תל ועיניו, כרגיל, תכולות כעומק ה"אוקיינוס" — עיניים שידעו מלחמה...

"נו?" פתחתי בשיחת הרקע, "מה דעתך על המלחמה?"

הילד זך-המבט פער את עיניו ונעץ את מבטו עמוק בלבבי: "מיל-חמה זה דבר נורא..." לחש בשקט ש"איים למוטט אושיות העולם... מדוע?" שאלתי את עיניו הירוקות.

"מתים מזה..." השיב...

"מתים מזה..." כך אמר... איזו פש-טות, איזה הוד נורא זועק מן המלים. "מתים מזה..." איזה חייל נפלא. אי-זה עם!

"מלחמה זה דבר נורא", המשיך ה-חייל הנפלא שלי, סימלו הדומם של נצח ישראל, למלמל, אלפיים שנה דוב-רות מגרונו הניחר. מי כמונו שונא מיל-חמות. מי כמונו אוהב שלום. מי כמונו באלים ה'.

"מלחמה זה דבר נורא", המשיך ב-שלו עמישראל המתולתל, עם העוזי ביד והעיניים הלחות.

מי האיש?

1. בריגדיר-גנרל טאנוקו קוקוי סובארז — מפקד הצי היפאני המלכותי במאה הי"ח. השתתף בקרב טרפלגר לצידו של האדמירל גלטון והטביע שש ספינות טילים רוסיות. מדבר ערבית, עברית ואידיש. נראה לאחרונה לבוש וורוד.
2. רבי (רבינוביץ) עקיבא — רב ידוע. נכלל בעשירייה הראשונה של הרוגי מלכות. מראשוני מרד בריכוכבא. הידוע גם בשמו המרד על הבאונטי. אשתו רחל היתה עובדת בכירה בשק"ם.
3. לואיז דיביאן — עורך וכלכלן. סגן פרקליט המדינה לשעבר. חבר המוס"ד דות המרכזיים של המפלגה הליברלית ויו"ר מועצת הסניף בתל-אביב. חבר הוועת"פ של ההסתדרות. חבר הכנסת ה-39 ברשימת ה"ליכוד". נבחר על-ידי קולותיהן של הרשימות ל"ע, מוקד ומפד"ל. ידיים הטוב ביותר של באדר ועופר.
4. אדמונד ד'אמיצ'יס — סופר איטלקי ידוע. כל ילדי העולם מכירים את היומן שכתב בשמו של ילד איטלקי "הלב". (מוצג עתה בארץ בסרט הנושא את השם יומנה של בתולה).
5. שמואל-יוסף קטשופ (מקודם ש"י עגבון) — ממציא החרדל. סופר ומדינאי. על שמו נקראים כפר-חרדל ורחוב ארלוזורוב בחיפה.
6. חאג' אמין אל קיוסק — מוותיקי המואזינים בירושלים. עורכו ומייסדו של העיתון מואזינים יקרים. אלוף העולם בתפילה לגובה לשנת 1948/49. התשובה במהופך: (E)

ממישנתו של מייסדו

אנא פרנק

ד"ר זוארץ ז"ל

(בשיחה עם ד"ר שאקי)

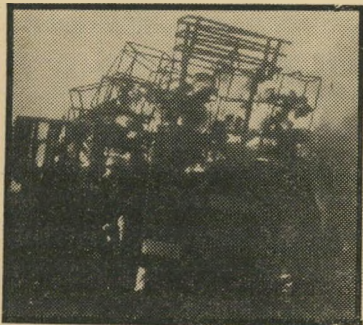
דע את העולם — המושך
רוך, ותר תוך חיוד, כך תרכוש
ידידים.

- ◆ נסה ללמוד ולהבין את מנהגי המדי-נה בה אתה מבקר. באם הצלחת, הרי הרחבת את השכלתך. באם לא, חפש את האשמה בך.
- ◆ בנסיעותיך בחו"ל, היה חסכן ומחור-שב, אולם לא קמצן וצר מוחין.
- ◆ אם אתה חושב, שבחול"ל הכל רע ומסדרים תמיד את התייר הישרא-לי, הישאר בבית. אל תיסע עם זעות קדומות.
- ◆ אל תשכח להלל את מארחיך. מנהיגו, מדינתו וכו'. זכור כיצד אתה כועס, כאשר זרים באים אלינו ומות-חים עלינו ביקורת, "איזו זכות יש להם להגיד לנו מה טוב ומה רע."
- ◆ בחול"ל, מושגים ודירוג ערכים יכול להיות שונה ממה שאנו רגילים. "טוב" יכול להיות אצלם, "טוב מאוד" או "רע מאוד". לכן, נסה להבין ולהסתגל לרמת המושגים שלהם והתאם עצמך למסגרת המקור-מית.
- ◆ ה"טיפ" הינו כיום מינהג בינלאו-מי ואין מדינה באירופה, שבה אפ-שר לזוז ולקבל שירות בלי מתן "טיפ" מתאים. גם בישראל נפוץ ביותר המנהג, אולם במדינות מסויי-מות, למרות שזה "בניגוד לחוק", מעריכים אותך יותר ודרכך תהיה סוגה בשושנים בעזרת "טיפ" מתאים.
- ◆ זכור, כי הרושם אשר אתה משאיר אחריך הוא לא הרושם של "משה", או "חיים", או "מאיר", אלא של ישראלי התורם תרומה חשובה, ל-שמה הטוב או הרע של מדינת-ישראל.

בידורו

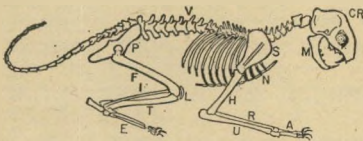
לחייל

בעריכת שושנה עמק-חוחים
א. זהה את כלי הנשק

(רמז: משאית הובלה דו-מושבת. נמ-צאה בעבר בשימוש "תנובה").

ב. תשבץ שלד

ג. שכב עם אבותיך

(שעשועי תנ"ך וחידווי-לשון).

1. מהו גבולה האמיתי של ארץ-ישראל התנ"כית לפי השיר "אנו נושאים לפידים"? פרט וציין שמות 3 מע-רות בארץ אשר בהם בוצעו מעשי האבות והאמהות.
2. מאכל לאומי לעשיר ולעני ע"ש משו-רר לאומי לעשיר ולעני.
3. מנה לפחות 6 אנשים שלקו בצרעת בניאים ראשונים. מי נדבק ממי? צייר והסבר! התוכל למצוא קשר בין צרעת ותבוטנות?

* * *

את הפתרונות יש לשלוח לרח' ז"ל 1. בין הפותרים נכונה תוגרל קופסת שי-מורי אפונה.

תזכורת

לא זכיתי בעור מן ההפקר
ויש לי אחד — לא יותר.
ובגלל זבולון המר
ועוד ברנשים
לא בא לי עליו לוותר.

אנשי "השומר"
היו אמיצים
וזבולון המר — גיבור.
אני סתם אחד,
אנוכי, אגואיסט
— לא מוכן לוותר על
העור.

כל אחד והתפקיד שלו

כשאתה בא, ככה קצת ממורמר,
ושואל: "למה X שוחרר ולמה Y לא
גויים ולמה אני כבר כאן יותר מ-
שלושה חודשים?" אז תמיד יש מי
שהו מלמעלה שתיכף דואג להרגיע
אותך ולהסביר ש"כל אחד והתפי-
קיד שלו."

כי הרי ככה נוצר העולם — הי'
אחד נוצר לדפוק והאחר להידפק,
האחד נוצר לשלוט והאחר להי-
שלט, האחד נוצר לאכול והאחר
לרעוב — כל אחד והתפקיד שלו.

ויש גם כאלו שהתפקיד שלהם
זה לומר לך ש"כל אחד והתפקיד
שלו."